

Les voor 14 juni

Hanna's gebed verhoord

Sleutelvers: *“Toen de tijd gekomen was, nadat Hanna zwanger was geworden, baarde zij een zoon en noemde hem Samuel, zeggende: Omdat ik hem van de HEERE gevraagd heb.”*
1 Samuël 1:20

Geselecteerde Bijbelteksten:
1 Samuël 1:1-28; 2:1-11

Voordat Israël koningen had, was er een man genaamd Elkana die twee vrouwen had, Penina en Hanna. Penina had kinderen, terwijl Hanna er geen had. Elk jaar nam Elkana zijn gezin mee naar Silo om de Heer te aanbidden en offers te brengen, waarbij hij een deel van het offer aan elk gezinslid gaf. Elkana gaf Hanna een dubbel deel vanwege zijn grote liefde voor haar.

Penina bespote Hanna echter omdat zij geen kinderen had, en deze wreedheid ging jaar na jaar door, waardoor Hanna huilde en niet at. Uiteindelijk bad Hanna op een dag in stilte tot God en legde ze een gelofte af: “O almachtige Heer, als U alstublieft wilt kijken naar het leed van Uw dienares en mij wilt gedenken, en Uw dienares niet wilt vergeten maar haar een zoon wilt geven, dan zal ik hem aan de Heer geven voor de rest van zijn leven, en er zal nooit een scheermes op zijn hoofd komen.” 1 Samuël 1:1-11

God verhoorde Hanna's gebed. Het jaar daarop kreeg ze een zoon en noemde hem Samuel (verzen 19, 20). De gelofte die ze aan God had afgelegd, namelijk dat er geen scheermes op het hoofd van haar zoon zou komen, was de nazireeërgelofte. Dit was "een bijzondere gelofte, een gelofte van afzondering voor de HEER". Als onderdeel van deze gelofte mocht men, naast het niet knippen van het haar, geen wijn drinken, noch iets van de wijnstok eten. Wie deze gelofte aflegde, mocht geen contact hebben met enig dood lichaam, inclusief directe familieleden. (Numeri 6:1-21). Gedurende de gehele tijd dat iemand zich onder de nazireeërgelofte stelde, was die persoon "heilig voor de HEER." vers 8

De naam Hanna betekent 'gunst' of 'genade'. De volgelingen van de Heer wordt gezegd: 'Door genade bent u gered door het geloof; en dat niet uit uzelf: het is een geschenk van God. Niet uit werken, opdat niemand zou roemen.' (Efeziërs 2:8,9). Hanna leidde een leven van gebed. Ze bad wanneer ze in moeilijkheden verkeerde. Ze bad ook wanneer ze dankbaar was, zoals toen ze haar kind Samuel aan de hogepriester Eli voorstelde. 1 Samuël 2:1-11

Paulus' aansporing luidt: "Wees in geen enkel opzicht bezorgd, maar breng in alles, door gebed en smeking, met dankzegging, uw verzoeken voor God. En de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus." (Filippenzen 4:6,7, NIV). We moeten onze hoop en ons vertrouwen volledig op God stellen, de geest van vreugde hebben en voortdurend bidden, vragend in overeenstemming met zijn beloften. Zo zullen we de vrede van God hebben en in staat zijn om "in alle omstandigheden dank te zeggen", wat

zijn voorzienigheid ook moge toestaan. 1
Tessalonicenzen 5:16-18, NIV

Hanna bracht een groot offer aan God. Zij wijdde haar zoon Samuel toe om de nazireeërgelofte van volledige toewijding aan de Heer na te leven, alle dagen van zijn leven. Tegenwoordig hebben toegewijde volgelingen van Christus ook een levenslange gelofte van volledige toewijding aan God afgelegd, inclusief afzondering van de 'dode dingen' van deze huidige boze wereld. In plaats daarvan 'kleden zij zich in Christus' en ontwikkelen zij de vruchten en genade van de Heilige Geest. Galaten 3:27; Efeziërs 4:24; Kolossenzen 3:10-17